

Zitting 1978–1979

15 581

Bijlagen D.1., D.2., E.1., E.6., E.8., A.1., F.1., behorende bij de Internationale Overeenkomst inzake de vereenvoudiging en harmonisatie van douaneprocedures; Kyoto, 18 mei 1973

Nr. 1

Ter griffies van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 16 mei 1979. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens een of beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 15 juni 1979.

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitters van de Eerste Kamer en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 11 mei 1979

Ter voldoening aan het bepaalde in het tweede lid van artikel 60 en onder verwijzing naar het derde lid van artikel 61 van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer u hierbij de Franse en de Engelse tekst over te leggen van de te Kyoto op 10 juni 1974 aangenomen Bijlagen D.1., D.2. en E.6., alsmede van de op 22 mei 1976 aangenomen Bijlagen E.1. en E.8. en de op 16 juni 1976 aangenomen Bijlagen A.1. en F.1., behorende bij de Internationale Overeenkomst inzake de vereenvoudiging en harmonisatie van douaneprocedures (Trb. 1979, 52).¹

De vertaling in het Nederlands van de Bijlagen D.1., D.2., E.1. en E.8. is afgedrukt in Pb.EG.L 166 van 4 juli 1977 en van de Bijlagen A.1. en F.1. in Pb.EG.L 160 van 17 juni 1978. Een exemplaar van deze publikatiebladen is eveneens bijgevoegd¹.

Een toelichtende nota ter zake gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring van de bijlagen en de in de toelichtende nota aangeduide voorbehouden wordt alleen voor Nederland gevraagd.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
C. A. van der Klaauw

¹ Ter inzage gelegd op de bibliotheek.

TOELICHTENDE NOTA

Inleiding

De onder auspiciën van de Internationale Douaneraad op 18 mei 1973 te Kyoto tot stand gekomen Internationale Overeenkomst inzake de vereenvoudiging en harmonisatie van douaneprocedures is met de daarbij behorende Bijlage E.3. inzake de douane-entrepots op 8 september 1977 voor Nederland in werking getreden (laatstelijk Trb. 1979, 52). Partij bij de overeenkomst zijn onder andere de lid-staten van de Europese Economische Gemeenschap en de Gemeenschap zelf. Voor een uiteenzetting van het doel van de overeenkomst en de daaruit voortvloeiende verplichtingen moge worden volstaan met te verwijzen naar de desbetreffende toelichtende nota. (Kamerstuk 14 381, nr. 1).

Voor wat betreft het systeem van de overeenkomst zij in herinnering gebracht, dat de overeenkomst zelf bestaat uit een raamwerk van algemene bepalingen die met name de structuur van de bijlagen en de relatie tussen overeenkomst en bijlagen aangeven. Elke door de Internationale Douaneraad tegelijk met de overeenkomst, dan wel later door de raad, vastgestelde bijlage waaraan een overeenkomstsluitende partij is gebonden, wordt voor haar geacht een integrerend onderdeel van de overeenkomst uit te maken (artikel 8). Elke bijlage heeft betrekking op een bepaald douaneregime of een onderdeel daarvan. Gelet op de bindende aard van de bijlagen komt het aanvaarden van bijlagen voor het Koninkrijk neer op het aangaan van overeenkomsten in de zin van artikel 60 e.v. van de Grondwet. Te aanvaarden bijlagen en te maken of te wijzigen voorbehouden behoeven derhalve de goedkeuring van de Staten-Generaal, evenals het voornemen tot opzeggen van bijlagen of tot intrekken van voorbehouden. Er zij voorts aan herinnerd, dat de vraag of en, zo ja, onder welke beperkingen een bijlage door het Koninkrijk kan worden aanvaard, bepaald wordt door de resultaten van het overleg in EEG-verband. Zoals in de toelichtende nota bij de overeenkomst is vermeld, is het, wanneer het gaat over een onderwerp ten aanzien waarvan een gemengde bevoegdheid van de EEG en de lid-staten bestaat, formeel niet mogelijk dat een bijlage wordt aanvaard door de EEG alleen, dan wel door één of meer lid-staten zonder de EEG. Voorts is te Brussel overeengekomen dat, als de Gemeenschap voorbehouden maakt of intrekt, de lid-staten hetzelfde moeten doen. Wel kunnen de lid-staten individueel bepaalde voorbehouden maken mits het kwesties betreft die tot de uitsluitende bevoegdheden van de lid-staten behoren.

Aanvaarding van acht nieuwe bijlagen door de EEG

Sedert de totstandkoming van de overeenkomst en de eerste drie bijlagen zijn door de Internationale Douaneraad teksten van 23 nieuwe bijlagen bij de overeenkomst aangenomen. In EEG-overleg is vastgesteld, dat van deze bijlagen de volgende zes èn voor de EEG èn voor de lid-staten aanvaardbaar zijn, zij het dat betreffende enige onderdelen daarvan voorbehouden noodzakelijk zijn:

- Bijlage D.1. betreffende de regels inzake oorsprong
- Bijlage D.2. betreffende de bewijsstukken inzake oorsprong
- Bijlage E.1. betreffende het douanevervoer
- Bijlage E.6. betreffende de tijdelijke invoer voor actieve veredeling
- Bijlage E.8. betreffende de tijdelijke uitvoer voor passieve veredeling
- Bijlage A.1. betreffende de douaneformaliteiten voorafgaande aan de overlegging van de goederenaangifte.

Voorts is in EEG-kader besloten dat de navolgende twee bijlagen door de Gemeenschap en door de lid-staten, voor zover die de in de bijlagen voorkomende regelingen toepassen, zullen worden aanvaard. Het betreft hier:

- Bijlage A.2. betreffende de tijdelijke opslag van goederen
- Bijlage F.1. betreffende de vrije zones.

In verband met de omstandigheid dat het in Bijlage A.2. geregelde opslag-systeem niet in Nederland bestaat, kan niet tot aanvaarding door Nederland worden overgegaan. Het Nederlandse systeem dat eveneens wordt aangeduid met tijdelijke opslag komt niet overeen met het in de bijlage bedoelde systeem; in de EEG wordt de Nederlandse tijdelijke opslag aangemerkt als een entrepotstelsel. De communautaire wetgeving laat de lid-staten vrij om op hun grondgebied al dan niet tijdelijke opslag van goederen mogelijk te maken, met dien verstande dat, indien de lid-staten dit wel doen, die vorm van opslag in overeenstemming dient te zijn met de communautaire bepalingen. Doordat de communautaire wetgeving deze vrijheid geeft, behoeft Nederland, zoals trouwens is afgesproken in het EEG-overleg, de Gemeenschap en de overige lid-staten niet te volgen in de aanvaarding van Bijlage A.2. Mutatis mutandis geldt hetzelfde voor Bijlage F.1., hetgeen België, Frankrijk, Luxemburg en het Verenigd Koninkrijk de mogelijkheid geeft de aanvaarding van die bijlage achterwege te laten.

Het communautair overleg heeft geleid tot de Besluiten van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 3 juni 1977 en 6 juni 1978, houdende aanvaarding in naam van de Gemeenschap van verscheidene bijlagen bij de Internationale Overeenkomst inzake de vereenvoudiging en harmonisatie van douaneprocedures (Pb. E.G. 1977, nr. L 166 en 1978, nr. L 160). De aanvaarding van de Bijlagen D.1., D.2., E.1., E.6. en E.8. door de Gemeenschap vond plaats op 1 juli 1977 en van de Bijlagen A.1., A.2. en F.1. op 20 juni 1978. Hierdoor zijn de bijlagen met uitzondering van Bijlage F.1., behoudens de gemaakte voorbehouden, verbindend geworden zowel voor de EEG als voor de lid-staten, althans voor zover het zaken betreft die onder de bevoegdheid van de EEG vallen. Bijlage F.1., welke op 20 juni 1978 door vier overeenkomstsluitende partijen was aanvaard, zal ingevolge de overeenkomst (artikel 12) eerst in werking treden drie maanden na de eerstvolgende aanvaarding. De normen en aanbevelingen waarop de EEG een voorbehoud heeft gemaakt, de op deze voorbehouden gegeven toelichtingen alsmede de bij de aanvaarding van de Bijlagen A.2. en F.1. bekend gemaakte Algemene Overwegingen, betrekking hebbende op de bijzondere aard van de met de bijlagen corresponderende communautaire wetgeving, zijn opgenomen in een bijlage bij deze nota. In EEG-overleg is tevens vastgesteld, dat twee bijlagen niet voor aanvaarding in aanmerking komen, t.w. Bijlage D.3. betreffende de controle van de bewijsstukken inzake de oorsprong en Bijlage E.7. betreffende de regeling voor het aanvullen van de voorraad zonder betaling van rechten of heffingen. De in Bijlage D.3. opgenomen regeling is niet uitvoerbaar ingeval de bewijsstukken inzake de oorsprong niet zijn afgegeven op grond van overeenkomsten omdat dan de mogelijkheid van controle achteraf door de autoriteiten van het land waar de bewijsstukken zijn afgegeven, ontbreekt. De regeling opgenomen in Bijlage E.7. wijkt fundamenteel af van die welke de communautaire wetgeving kent en past bovendien niet in het gemeenschappelijk landbouwbeleid. Een oordeelsvorming over de overige dertien door de Internationale Douaneraad vastgestelde bijlagen is eerst mogelijk, nadat binnen de EEG overeenstemming is verkregen over de mate waarin en de wijze waarop de douanewetgevingen van de lid-staten, op de onderdelen waarop die bijlagen betrekking hebben, moeten worden geharmoniseerd dan wel vervangen door communautaire wetgeving.

Aanvaarding van zeven nieuwe bijlagen door Nederland

De hiervoor genoemde Bijlagen D.1., D.2., E.1., E.6., E.8., A.1. en F.1. zullen nu ook door Nederland moeten worden aanvaard. Daarbij zullen voor zover

het zaken betreft welke tot de bevoegdheid van de nationale wetgever behoren, voorbehouden moeten worden gemaakt met betrekking tot die onderdelen van de bijlagen welke afwijken van de nationale wetgeving wanneer handhaving van deze wetgeving de voorkeur verdient. Hierop wordt hierna nader ingegaan. Het komt voor dat de EEG met betrekking tot enkele normen en aanbevelingen een voorbehoud heeft gemaakt omdat de communautaire wetgeving de regeling van het betreffende onderdeel van de bijlage niet kent, terwijl de nationale wetgeving van een aantal lid-staten op dat punt wel aansluit bij de bijlage. Dit betreft gevallen waarin de communautaire wetgeving het geven van nadere regelen uitdrukkelijk aan de lid-staten overlaat, alsmede gevallen, waarin de lid-staten zich genoodzaakt zien aanvullende regelen te geven ter verzekering van een goede werking van communautaire regelingen. Om redenen van duidelijkheid zal Nederland in deze gevallen bij de aanvaarding van de bijlagen onder overname van de ter zake door de Gemeenschap gemaakte voorbehouden niettemin verklaren dat voor wat Nederland betreft wel wordt voldaan aan de betreffende normen en aanbevelingen. Met betrekking tot elke bijlage afzonderlijk moge het volgende worden opgemerkt.

Bijlage D.1. betreft regels inzake oorsprong van goederen. De in deze bijlage opgenomen regeling bevat een opsomming van de criteria waaraan moet worden voldaan om goederen te kunnen aanmerken als zijnde van oorsprong uit een bepaald land. De oorsprong van goederen speelt een rol zowel bij de toepassing van het tarief van invoerrechten als bij de toepassing van invoerverboden en -beperkingen. De bijlage kan door Nederland onder de door de Gemeenschap gemaakte voorbehouden worden aanvaard.

Bijlage D.2. handelt over de bewijsstukken die kunnen dienen om de oorsprong van goederen aan te tonen. Ook deze bijlage kan door Nederland onder de door de Gemeenschap gemaakte voorbehouden worden aanvaard.

Bijlage E.1. heeft betrekking op het vervoer van goederen, waarvan ter zake van de in- of uitvoer nog belasting verschuldigd kan worden, van een plaats in een douanegebied naar een andere plaats in dat gebied. Tevens houdt de bijlage een aantal bepalingen in met betrekking tot het vervoer van goederen over meerdere douanegebieden. De bijlage kan zonder voorbehoud door Nederland worden aanvaard.

Bijlage E.6. betreft de tijdelijke invoer van goederen die, na in het land van invoer te zijn be- of verwerkt, zullen worden uitgevoerd; de bijlage voorziet er in dat de invoer plaatsvindt met vrijstelling van belasting. Door de EEG is met betrekking tot de aanbevelingen 16 en 18 inzake onderscheidenlijk de vorm waarin zekerheid moet worden gesteld voor de belasting die verschuldigd kan worden en het beloop van de zekerheid een voorbehoud gemaakt, omdat de communautaire wetgeving de wijze waarop de zekerheid moet worden gesteld alsmede de vaststelling van de hoogte daarvan overlaat aan de lid-staten. De EEG kan deze bepalingen derhalve niet toepassen. De Nederlandse wetgeving voldoet echter wel aan deze aanbevelingen; duidelijkheidshalve zal daarvan bij de aanvaarding van de bijlage melding worden gemaakt. Met betrekking tot de in norm 19 opgenomen regel, dat personen die geregeld in een zelfde douanegebied goederen in actief veredelingsverkeer invoeren, een algemene zekerheid mogen stellen, heeft de EEG een voorbehoud gemaakt, omdat de communautaire wetgeving een dergelijke regeling niet kent. Weliswaar kent de EEG haar eigen douanegebied, doch een regel als die van norm 19 zou in het verkeer tussen de lid-staten in de praktijk tot moeilijkheden kunnen leiden.

Binnen Nederland kan wel van een doorlopende zekerheid gebruik worden gemaakt voor de invoer van goederen in actief veredelingsverkeer; van deze omstandigheid zal bij de aanvaarding van de bijlage melding worden

gemaakt. Op grond van de huidige Nederlandse wetgeving inzake de omzetbelasting en de bijzondere verbruiksbelasting op auto's wordt bij de invoer van goederen voor actieve veredeling geen vrijstelling verleend van deze belastingen, omdat daaraan in het kader van deze heffingssystemen geen behoefte bestaat. De accijnswetgeving kent in het geval van actieve veredeling in beginsel de bedoelde vrijstelling, doch de toepassing daarvan blijft achterwege indien andere wettelijke bepalingen inzake accijnzen de mogelijkheid bieden om de goederen zonder heffing van accijnzen hun bestemming te doen volgen, bij voorbeeld in het kader van een kredietregeling. Aan het aanpassen van de wettelijke bepalingen aan de bijlage bestaat alsdan geen behoefte; het zou de toepassing van de wetgeving compliceren, zonder dat daar voordelen tegenover staan. Met betrekking tot deze bijlage zal derhalve voor wat de omzetbelasting en de bijzondere verbruiksbelasting op personenauto's betreft nationaal een algemeen, en voor wat de accijnzen betreft, een specifiek voorbehoud worden gemaakt. De bijlage kan onder de door de Gemeenschap gemaakte voorbehouden en behoudens de nationaal te maken voorbehouden worden aanvaard.

Bijlage E.8. heeft betrekking op goederen die, met het oog op het ondergaan van een be- of verwerking in het buitenland, tijdelijk worden uitgevoerd. De bijlage voorziet erin, dat de invoer na de be- of verwerking plaatsvindt met gehele of gedeeltelijke vrijstelling; in het algemeen wordt alleen de toegevoegde waarde belast. Door de EEG is een voorbehoud gemaakt met betrekking tot aanbeveling 10, handelende over de bij uitvoer te bezigen formulieren voor de aangiften voor tijdelijke uitvoer. Het voorbehoud is gemaakt, omdat de communautaire wetgeving nog geen bepalingen daaromtrent bevat. De Nederlandse wetgeving kent bijzondere formulieren voor de aangiften ten uitvoer van goederen die na passieve veredeling in het buitenland weer zullen worden ingevoerd. Deze formulieren zijn volledig afgestemd op de normale aangiften ten uitvoer. Dat in Nederland wordt voldaan aan aanbeveling 10 zal bij de aanvaarding van de bijlage worden verklaard. Voorts kent de accijnswetgeving de in de bijlage voorziene vrijstelling in het geheel niet en de wetgeving op de omzetbelasting en de bijzondere verbruiksbelasting op personenauto's slechts in zoverre goederen worden uitgevoerd om te worden hersteld; aan de hierbedoelde vrijstellingsregeling bestaat geen behoefte naast de regelingen die de wetgeving op de accijnzen en op de bijzondere verbruiksbelasting kent ter voorkoming van dubbele heffing van belasting. Bij het aanvaarden zullen door Nederland ten aanzien van deze punten nationale voorbehouden worden gemaakt, daar er geen aanleiding bestaat de wetgeving aan de in de bijlage opgenomen regeling aan te passen; in Nederland wordt hetgeen in de bijlage wordt beoogd op andere wijze bereikt.

De bijlage kan met inachtneming van de door de Gemeenschap gemaakte voorbehouden en de nationaal te maken voorbehouden worden aanvaard.

Bijlage A.1. heeft betrekking op de douaneformaliteiten die moeten worden vervuld bij het binnen het douanegebied van een lid-staat brengen van goederen. Deze formaliteiten strekken ertoe de naleving van de wetgeving op de in-, uit- en doorvoer van goederen te verzekeren.

De bijlage kan door Nederland onder de door de Gemeenschap gemaakte voorbehouden worden aanvaard.

Bijlage F.1. houdt bepalingen in met betrekking tot de zgn. vrije zones, dat wil zeggen delen van het grondgebied van een staat alwaar daarop aanwezige binnengevoerde goederen voor wat de heffingen bij invoer betreft, geacht worden zich niet binnen het douanegebied van die staat te bevinden. Dergelijke gebieden komen onder verschillende benamingen voor zoals vrijhaven en vrij entrepot. De communautaire wetgeving met betrekking tot de vrije zones komt, behoudens voor wat betreft norm 21, met de bijlage over-

een. In de communautaire wetgeving worden de Nederlandse publieke en particuliere douane-entrepots aangemerkt als vrije zones. De bijlage kan onder het door de Gemeenschap gemaakte voorbehoud ten aanzien van norm 21, door Nederland worden aanvaard.

Koninkrijkspositie

In verband met de omstandigheid dat de overeenkomst voor wat het Koninkrijk betreft uitsluitend voor Nederland geldt wordt thans ook alleen voor Nederland goedkeuring gevraagd van de Bijlagen D.1., D.2., E.1., E.6., E.8., A.1. en F.1. en de daarbij te maken «Gemeenschapsvoorbehouden» en «nationale voorbehouden».

De Staatssecretaris van Financiën,
A. Nooteboom

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
D. F. van der Mei

Lijst van normen en aanbevelingen van Bijlagen D.1., D.2., E.6., E.8., A.1., A.2. en F.1. van de Internationale Overeenkomst inzake de vereenvoudiging en harmonisatie van douaneprocedures ten aanzien waarvan de EEG een voorbehoud heeft gemaakt met daarop gegeven toelichting

1. BIJLAGE D.1 – REGELS INZAKE OORSPRONG

– *Norm 7:*

Accessoires, vervangingsonderdelen en gereedschappen, die bestemd zijn om te worden gebruikt met materieel, machines, apparaten of voertuigen, worden geacht dezelfde oorsprong te hebben als dat materieel, die machines, apparaten of voertuigen, mits zij samen daarmee worden ingevoerd en normaal samen worden verkocht en in soort en aantal overeenstemmen met de normale uitrusting daarvan.

– *Toelichting EEG:*

De ter zake geldende communautaire bepalingen zijn gebaseerd op de gedachte dat de oorsprong van accessoires, vervangingsonderdelen, enzovoort ... niet wordt bepaald door deze accessoires, vervangingsonderdelen, enzovoort ... afzonderlijk in beschouwing te nemen, maar dat hiervoor het geheel bestaande uit het materieel, de machine, enzovoort ... en de daarbij behorende accessoires, vervangingsonderdelen, enzovoort ... in aanmerking moet worden genomen.

Uit het bovenstaande volgt dat de delen «niet van oorsprong» (eventueel met inbegrip van de accessoires en de onderdelen die op hun beurt in de accessoires zijn verwerkt) bij toepassing van de procentagemethode in totaal worden berekend, waarbij het niet geoorloofd is het toegestane percentage te overschrijden ten opzichte van de waarde van het geheel bestaande uit het materieel, de machine, enzovoort ... en de daarbij behorende accessoires, vervangingsonderdelen, enzovoort ...

– *Norm 8:*

Op verzoek van de importeur worden als één en hetzelfde artikel voor het bepalen van de oorsprong beschouwd de gedemonteerde of niet gemonteerde artikelen die in verschillende zendingen worden ingevoerd omdat zij, om redenen die verband houden met het vervoer of de productie, niet in één enkele zending kunnen worden ingevoerd.

– *Toelichting EEG:*

De door de Gemeenschap gesloten preferentiële overeenkomsten bevatten de volgende bepaling:

«Wanneer op verzoek van de declarant bij de douane een onder hoofdstuk 84 of 85 van de Naamlijst van de IDR vallend gedemonteerd of niet gemonteerd artikel onder de door de bevoegde instanties vastgestelde voorwaarden in gedeelten wordt ingevoerd, wordt dit geacht één artikel te vormen en kan bij de invoer van de eerste deelzending een certificaat inzake goederenverkeer voor het volledige artikel worden overgelegd».

De autonome regelingen van de Gemeenschap bevatten geen bepaling van deze aard.

– *Aanbeveling 10:*

Wanneer de verpakking geacht wordt dezelfde oorsprong te hebben als de goederen, dient voor het bepalen van de oorsprong van die goederen alleen de verpakking waarin de goederen gewoonlijk in de detailhandel worden verkocht, in aanmerking te worden genomen, met name wanneer de procentagemethode wordt toegepast.

– *Toelichting EEG:*

Er bestaat geen bepaling van deze aard in de communautaire wetgeving.

2. BIJLAGE D.2. – BEWIJSSTUKKEN INZAKE DE OORSPRONG

– *Aanbeveling 3:*

1. Een bewijsstuk inzake de oorsprong mag niet worden geëist in de volgende gevallen:

a. goederen die zich in aan particulieren gerichte kleine zendingen of in de persoonlijke bagage van reizigers bevinden, voor zover het invoer betreft waaraan ieder handelskarakter vreemd is en mits de totale waarde van de invoer niet meer bedraagt dan een bedrag dat niet lager mag liggen dan 100 US-dollars;

b. handelszendingen waarvan de totale waarde niet meer bedraagt dan een bedrag dat niet lager mag liggen dan 60 US-dollars;

c. goederen onder de regeling «tijdelijke invoer»;

d. goederen die worden vervoerd onder de regeling «douanevervoer»;

e. goederen vergezeld van een certificaat van regionale benaming; alsmede bepaalde goederen, wanneer de in de leveringslanden in het kader van bilaterale of multilaterale overeenkomsten gestelde voorwaarden voor deze goederen geen bewijsstuk verplicht stellen.

2. Wanneer verscheidene sub 1, a of b, genoemde zendingen tegelijkertijd op dezelfde wijze aan dezelfde geadresseerde en door dezelfde afzender worden verzonden, vormt de gezamenlijke waarde van deze zendingen de totale waarde.

– *Toelichting EEG:*

De communautaire wetgeving voorziet, in het kader van de preferentiële regelingen, slechts in vrijstelling van het overleggen van een bewijsstuk voor goederen die zich in aan particulieren gerichte kleine zendingen of in de persoonlijke bagage van reizigers bevinden, voor zover aan deze invoer elk handelskarakter vreemd is, de goederen werden aangegeven als te voldoen aan de voor de toepassing van deze bepalingen gestelde voorwaarden en er omtrent de juistheid van deze aangifte geen twijfel bestaat.

Als invoer waaraan elk handelskarakter vreemd is, wordt beschouwd de invoer die een incidenteel karakter draagt, en die uitsluitend betrekking heeft op goederen, bestemd om door de geadresseerde of de reiziger persoonlijk dan wel door zijn gezin te worden gebruikt, mits de aard, noch de hoeveelheid van deze goederen op commerciële bedoelingen wijst. Bovendien mag de totale waarde van deze goederen niet hoger zijn dan 60 rekeneenheden voor kleine zendingen en dan 200¹ rekeneenheden voor de inhoud van de persoonlijke bagage van reizigers.

Voor de niet-preferentiële handel met derde landen voorziet de communautaire wetgeving niet in dergelijke maatregelen.

– *Aanbeveling 10:*

Wanneer de goederen niet rechtstreeks uit het land van oorsprong worden ingevoerd, maar via een derde land worden verzonden, dienen de certificaten van oorsprong door de autoriteiten of instellingen die bevoegd zijn deze af te geven in dit derde land, opgesteld te kunnen worden op basis van een eerder in het land van oorsprong van de goederen afgegeven certificaat van oorsprong.

– *Toelichting EEG:*

In het kader van de preferentiële regelingen moeten de certificaten van oorsprong (of inzake goederenverkeer) worden afgegeven door het land van oorsprong van de goederen. Een certificaat kan alleen door een ander land worden afgegeven op de voorwaarden die zijn vastgesteld in het kader van bepaalde systemen inzake cumulatieve oorsprong van het type dat wordt

¹ 300 in het geval van de EVA-landen

toegepast in het handelsverkeer met de EVA-landen of met bepaalde regionale groeperingen van landen waarvoor algemene preferenties gelden.

– *Aanbeveling 12:*

1. Wanneer een bewijsstuk inzake oorsprong vereist is, dient een verklaring inzake oorsprong te worden aanvaard in de volgende gevallen:

a. goederen die zich in aan particulieren gerichte kleine zendingen of in de persoonlijke bagage van reizigers bevinden, voor zover het invoer betreft waaraan ieder handelskarakter vreemd is en mits de totale waarde van de invoer niet meer bedraagt dan een bedrag dat niet lager mag liggen dan 500 US-dollars;

b. handelszendingen waarvan de totale waarde niet meer bedraagt dan een bedrag dat niet lager mag liggen dan 300 US-dollars;

2. Wanneer verscheidene sub 1, a of b, genoemde zendingen tegelijkertijd op dezelfde wijze aan dezelfde geadresseerde en door dezelfde afzender worden verzonden, vormt de gezamenlijke waarde van deze zendingen de totale waarde.

– *Toelichting EEG:*

De communautaire wetgeving voorziet, in het kader van de preferentiële regelingen, alleen in de mogelijkheid van een verklaring betreffende de oorsprong, als deze wordt opgesteld op een standaardformulier van het type EUR.2 of APR (algemene preferenties), en voor zover het producten betreft die over de post worden verzonden (ook in colli), mits de zendingen uitsluitend producten van oorsprong bevatten en de waarde per zending niet meer dan 1000² rekeneenheden bedraagt.

Voor de niet-preferentiële handel met derde landen is niet in dergelijke maatregelen voorzien.

3. BIJLAGE E.6. – TIJDELIJKE INVOER VOOR ACTIEVE VEREDELING

– *Aanbeveling 5:*

De tijdelijke invoer voor actieve veredeling mag niet worden geweigerd met als enig argument dat de te veredelen goederen een bepaalde oorsprong, herkomst of bestemming hebben.

– *Toelichting EEG:*

De Gemeenschap behoudt zich het recht voor deze aanbevolen procedure niet toe te passen indien en voor zover deze in tegenspraak is of zou kunnen zijn met de verwezenlijking van haar handelspolitiek.

– *Aanbeveling 16:*

De aangever dient de keuze te krijgen tussen de verschillende toegestane vormen van zekerheid.

– *Aanbeveling 18:*

Het bedrag van de zekerheid die bij het plaatsen van goederen onder de regeling «tijdelijke invoer voor actieve veredeling» dient te worden gesteld, mag het bedrag van de geschorste rechten en heffingen bij invoer niet overschrijden.

NOOT

Deze aanbeveling vormt geen beletsel om, wanneer de goederen onder een groot aantal tariefposten zijn ingedeeld, voor de berekening van het bedrag van de zekerheid één enkele berekeningsgrondslag toe te passen.

– *Toelichting EEG (bij 16 en 18):*

In de desbetreffende communautaire regeling wordt bepaald dat «de bevoegde autoriteiten een zekerheid kunnen eisen waarvan zij de vorm en de

² 1500 in het geval van de EVA-landen.

hoogte bepalen» (artikel 3, lid 3 van richtlijn 69/73). Deze bepaling stelt de lid-staten in de gelegenheid de aanbevolen procedures toe te passen, zonder dat dit hen belet zekerheden te vragen waarvan de vormen en de bedragen afwijken van hetgeen in de betrokken aanbevolen procedures is bepaald.

Derhalve is de Gemeenschap momenteel niet in staat te verzekeren dat deze aanbevolen procedures op haar gehele grondgebied zullen worden toegepast.

– *Norm 19:*

Personen die bij een zelfde douanekantoor of bij verschillende douanekantoren in hetzelfde douanegebied regelmatig van de regeling «tijdelijke invoer voor actieve veredeling» gebruik maken, mogen een algemene zekerheid stellen.

– *Toelichting EEG:*

De communautaire wetgeving voorziet niet in een dergelijke bepaling. Het recht om overeenkomstig deze norm een algemene zekerheid te stellen zou overigens, gezien het bestaan van een gemeenschappelijk douanegebied, tot praktische moeilijkheden kunnen leiden bij de heffing van douanerechten in het geval dat de goederen in een andere lid-staat in het vrije verkeer worden gebracht dan in die waar de douaneformaliteiten met betrekking tot hun tijdelijke invoer hebben plaatsgevonden.

– *Aanbeveling 27:*

De bevoegde autoriteiten dienen toe te staan dat een gedeelte van de beoogde verdelingshandelingen wordt verricht door een ander dan degene aan wie de vergunning tot gebruikmaking van de regeling «tijdelijke invoer voor actieve veredeling» werd verleend, zonder dat laatstgenoemde de tijdelijk voor actieve veredeling ingevoerde goederen behoeft over te dragen, op voorwaarde echter dat hij tijdens de duur van de verdelingshandelingen ten aanzien van de douane aansprakelijk blijft voor de nakoming van de voorwaarden op grond waarvan de regeling werd toegestaan.

– *Toelichting EEG:*

De communautaire wetgeving voorziet niet in een dergelijke bepaling.

– *Norm 34:*

De tijdelijke invoer voor actieve veredeling moet kunnen worden beëindigd door de verdelingsprodukten in vrijhavens of vrije zones te plaatsen.

– *Toelichting EEG:*

Deze norm schrijft niet voor dat de in vrijhavens of vrije zones opgeslagen verdelingsprodukten naderhand weer moeten worden uitgevoerd, zulks in tegenstelling tot artikel 13 van de richtlijn «actieve veredeling» waarin wordt bepaald dat «de regeling actieve veredeling als beëindigd wordt beschouwd wanneer de verdelingsprodukten, overeenkomstig de in de vergunning vastgestelde voorwaarden, hetzij uit het douanegebied van de Gemeenschap worden uitgevoerd, hetzij, met het oog op de latere uitvoer daarvan, in een douane-entrepot of in een vrije zone worden opgeslagen dan wel onder het stelsel extern communautair douanevervoer worden geplaatst».

Deze norm kan dus aanleiding geven tot een ontduiking van de – tariefbescherming, bij voorbeeld wanneer verdelingsprodukten aan een lagere heffing worden onderworpen dan die met betrekking tot de gebruikte grondstoffen.

4. BIJLAGE E.8. – TIJDELIJKE UITVOER VOOR PASSIEVE VEREDELING

– *Aanbeveling 3:*

De tijdelijke uitvoer voor passieve veredeling mag niet worden geweigerd met als enige argument dat de goederen in een bepaald land dienen te worden veredeld.

– *Toelichting EEG:*

De Gemeenschap behoudt zich het recht voor om deze aanbevolen procedure niet toe te passen indien en voor zover deze strijdig is of zou zijn met de verwezenlijking van haar handelsbeleid.

– *Aanbeveling 9:*

De douane-autoriteiten dienen toe te staan dat het formulier voor goederenaangifte (uitvoer) wordt gebruikt voor het opstellen van de aangifte tot tijdelijke uitvoer van goederen voor passieve veredeling.

– *Aanbeveling 10:*

Indien er bijzondere formulieren worden gebruikt voor het opstellen van de aangifte tot tijdelijke uitvoer van goederen voor passieve veredeling, dienen deze formulieren te worden geharmoniseerd met het formulier voor goederenaangifte (uitvoer).

– *Toelichting EEG (bij 9 en 10):*

De huidige stand van de harmonisatie van de communautaire wetgeving op douanegebied maakt het onmogelijk deze regels te aanvaarden.

– *Norm 20:*

Op verzoek van de betrokkene staan de bevoegde autoriteiten onder de in de nationale wetgeving gestelde voorwaarden de wederinvoer met gehele vrijstelling van rechten en heffingen bij invoer toe van de tijdelijk voor passieve veredeling uitgevoerde goederen; die niet de beoogde verwerking, bewerking of herstelling hebben kunnen ondergaan en in dezelfde staat aan de exporteur worden teruggezonden.

Deze vrijstelling geldt niet voor de rechten en heffingen bij invoer waarvoor bij de tijdelijke uitvoer van de goederen voor passieve veredeling een teruggave of ontheffing werd verleend.

– *Toelichting EEG:*

De Gemeenschap behoudt zich het recht voor om deze norm niet toe te passen indien en voor zover deze strijdig is of zou zijn met de verwezenlijking van haar landbouwbeleid.

BIJLAGE A.1. BETREFFENDE DE DOUANEFORMALITEITEN VOORAFGAANDE AAN DE OVERLEGGING VAN DE GOEDERENAANGIFTE

– *Norm 11:*

Wanneer de douane-autoriteiten een document voor de aanbidding van de goederen bij de douane eisen, behoeft dit document geen andere inlichtingen te bevatten dan die welke nodig zijn voor de identificatie van de goederen en het vervoermiddel.

NOOT:

Deze inlichtingen worden normaliter verkregen uit handels- en vervoersdocumenten, waarvan de inhoud kan verschillen naar gelang van de betrokken wijze van vervoer. Over het algemeen zullen de douane-autoriteiten geen andere inlichtingen eisen dan een beschrijving van de goederen, de colli (merken en nummers, aantal en aard, gewicht) en de identificatie van de vervoermiddelen. De verlangde inlichtingen kunnen echter zijn beperkt bij internationale overeenkomsten (dit is bij voorbeeld het geval bij de partijen bij bijlage 9 van het Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart of bij het Verdrag inzake het vergemakkelijken van het internationale verkeer ter zee).

– *Toelichting EEG:*

De communautaire voorschriften bepalen dat in de summie aangifte ook de plaats van lading van de goederen op het vervoermiddel dient te worden opgegeven. Deze voorschriften laten de lid-staten evenwel vrij te verlangen dat de summie aangifte ook andere gegevens bevat dan die waarin de genoemde voorschriften voorzien.

– *Norm 21:*

Al naar gelang van het geval wordt een algehele of gedeeltelijke vrijstelling van de rechten en heffingen bij invoer verleend voor goederen die zijn beschadigd, vernietigd of onherroepelijk verloren gegaan ten gevolge van een ongeluk of door overmacht tijdens het vervullen van de douaneformaliteiten voorafgaande aan de overlegging van de goederenaangifte, op voorwaarde dat deze feiten behoorlijk en ten genoeg van de douane-autoriteiten worden vastgesteld.

NOOT:

Op verzoek van de belanghebbende persoon kunnen de overblijfselen van de bij deze norm bedoelde goederen:

- a. in het vrije verkeer worden gebracht in de staat waarin zij zich bevinden, alsof zij in deze staat waren ingevoerd,
- b. opnieuw worden uitgevoerd,
- c. zodanig worden behandeld dat zij geen enkele handelswaarde meer hebben, zulks onder toezicht van de douane en zonder kosten voor de Schatkist, of
- d. met toestemming van de douane-autoriteiten zonder kosten aan de Schatkist worden overgedragen.

– *Toelichting EEG:*

Gehele of gedeeltelijke vrijstelling van naar gewicht geheven rechten kan niet worden verleend voor ten gebruik aangeboden beschadigde goederen.

BIJLAGE A.2. BETREFFENDE DE TIJDELIJKE OPSLAG VAN GOEDEREN

– *Algemene EEG-overweging*

Krachtens de communautaire reglementering zijn de lid-staten vrij om op hun grondgebied al dan niet tijdelijke opslagplaatsen voor goederen in te richten, met dien verstande dat indien de lid-staten dit wel doen, de opslagplaatsen in overeenstemming dienen te zijn met de communautaire bepalingen. Het stelsel van tijdelijke opslag bestaat niet in Nederland.

– *Aanbeveling 10:*

De douane-autoriteiten dienen af te zien van het eisen van zekerheid wanneer de tijdelijke opslagplaats onder passend douanetoezicht staat en met name als zij ambtelijk wordt gesloten.

– *Toelichting EEG:*

Krachtens de communautaire reglementering zijn de bevoegde autoriteiten van de lid-staten vrij te bepalen onder welke voorwaarden de goederen voorlopig blijven opgeslagen.

– *Aanbeveling 13:*

Er moet voor worden gezorgd dat de tijdelijk opgeslagen goederen, onder de voorwaarden die door de douane-autoriteiten worden vastgesteld, de behandelingen kunnen ondergaan die normaliter noodzakelijk zijn om de uitslag van de goederen uit het entrepot en hun verdere verzending te vergemakkelijken.

NOOT:

Deze behandelingen zijn met name de volgende: sorteren, opsplitsen, wegen, merken, etiketteren. Tevens kunnen deze behandelingen bestaan in het samenvoegen van verschillende, voor verder vervoer bestemde goederenzendingen onder één enkel vervoers- en/of douanedocument (groepage).

– *Toelichting EEG:*

Op grond van de communautaire reglementering mogen goederen bij de voorlopige opslag alleen de gebruikelijke, voor hun behoud in de oorspronkelijke staat vereiste behandelingen ondergaan. De behandelingen waarvan in aanbeveling 13 sprake is, gaan heel wat verder en gelijken veel meer op de behandelingen welke goederen in het algemeen in een douane-entrepot ondergaan.

– *Aanbeveling 21:*

Wanneer niet uit de tijdelijke opslagplaats uitgeslagen goederen door de douane worden verkocht, dient de opbrengst van de verkoop, na aftrek van de rechten en heffingen bij invoer, alsmede van alle andere gemaakte onkosten of uitgaven aan de rechthebbende(n) te worden overhandigd wanneer dit mogelijk is, of wel gedurende een bepaalde termijn te zijner (hunner) beschikking te worden gehouden.

– *Toelichting EEG:*

Krachtens de communautaire reglementering zijn de bevoegde autoriteiten van de lid-staten vrij te bepalen wat er moet gebeuren met goederen die niet uit de voorlopige opslagplaats zijn verwijderd.

BIJLAGE F.1. BETREFFENDE DE VRIJE ZONES

Algemeen EEG-overweging

Krachtens de communautaire reglementering zijn de lid-staten vrij op hun grondgebied al dan niet vrije zones in te stellen, met dien verstande dat indien zij dergelijke zones instellen, hierin de communautaire bepalingen moeten worden nageleefd. Er bestaan geen vrije zones in België, Frankrijk, Luxemburg en het Verenigd Koninkrijk.

– *Norm 21:*

De duur van het verblijf van goederen in een vrije zone is niet beperkt.

– *Toelichting EEG:*

De norm voorziet niet in de mogelijkheid om de duur van het verblijf van de goederen te beperken.

Op grond van de communautaire reglementering is dit echter wel mogelijk.